

Com en molts altres camps de l'activitat humana, en el món rural les dimensions són avui un factor limitant per a l'acció eficient. Si fa uns anys, trenta o quaranta, una finca forestal de 100 hectàrees podia ser considerada una finca gran, avui, si atenem la seva capacitat per a generar renda, o més encara, per a no resultar exclusivament una càrrega per al seu propietari, l'hem de considerar una finca petita, o com a mínim de tamany insuficient per a ser gestionada amb criteris actuals.

Catalunya té tradició d'iniciatives socials fruit de la concurrència d'actors socials diferents però il·lusionats amb una causa. Algunes de les institucions més arrelades en el país són fruit d'una acció col·lectiva. Tanmateix, en el camp de la propietat rural no s'ha anat gaire més enllà de fórmules associatives que proporcionessin informació i formació als seus associats i que unifiquessin la seva veu davant les administracions.

Si bé des de la Diputació de Barcelona s'han impulsat diverses associacions per a gestionar la restauració de les zones cremades en la Catalunya interior els darrers anys, no coneixem a casa nostra cap experiència adreçada a la gestió conjunta de finques productives com les que tenim en el Montnegre i el Corredor.

Des de fa uns anys l'Associació de Propietaris del Montnegre i el Corredor malda per a encarrilar un procés de gestió conjunta. En aquesta línia va instar del Centre de la Propietat Forestal l'elaboració d'un estudi que ajudés a delimitar-ne el camp d'actuació. Estudi que va servir per a copsar l'interès que se suscitava en els propietaris que van participar en les sessions en què es va estructurar. Posteriorment es va signar un conveni amb la Diputació de Barcelona, set ajuntaments de la zona i el propi CPF per a elaborar un pla marc i un estudi de viabilitat que han de permetre consensuar les pràctiques silvícoles que hom considera idònies per a les finques d'aquesta muntanya i escollir els instruments de gestió idonis.

S'ha iniciat, doncs, un procés tant laboriós com engrescador. I és al bell mig d'aquest procés que l'AULET dedica el present número al que són els punts de partida de la qüestió, tot emplaçant-nos a comentar en els propers el resultat que s'aniran assolint.

NOTA: Reprenem amb aquest número 6 la publicació de la revista, interrompuda des de fa més d'un any. L'edició d'una revista com l'Aulet està subjecte a una sèrie d'avatars que obstaculitzen la seva aparició amb la regularitat que voldríem. En demanem disculpes als lectors.